

Editor's Introduction

This issue of *Ekonomi-tek* presents three papers, all of which deal with different aspects of the recently revised national income accounts system and growth accounting, announced by TurkStat at the end of 2016. Since then, the released information has been the center of controversy.

The author of the first paper is Ozan Bakış, of Bahçeşehir University. As the author points out, while in the previous revised series (announced in 2008, with the base year 1998), consumption expenditures and services showed the greatest movement upward, in the 2009-based series, total investments and construction activity were the main economic drivers.

There has been a key change in the computation methodology for real GDP and its components for the latter series; the previous constant-price series was replaced with a chained-volume-index series.

The chained-volume-index approach has two advantages over the constant-price approach: the base-year revisions are made automatically, and these revisions do not affect the growth rates of the previous years. However, this approach gives rise to a non-additivity problem when calculating the GDP and some of its components, such as consumption and investment. This, in turn, complicates the assessment of "contributions to growth." Fortunately, a solution is available to sort this out by a mathematical transformation. TurkStat will provide a distinct social benefit in Turkey by explicitly stating the problems and solutions of the new national income series. Similar institutions in other countries have done so.

The second paper of this issue is by Mehmet Kula, a former TurkStat expert. The author highlights several inconsistencies and errors in the Supply and Use tables, the Input-Output tables, and the Annual Industry and Services Statistics (AISS) appearing in the recent revisions and explains how these have led to errors in the national income accounts. Below are a few of his observations:

(i) In some sectors, the Input-Output ratios obtained from the 2012 AISS are higher than those of the Supply and Use tables, and the latter ratios are preferred. Yet, the AISS are compiled from the preferred administrative data, which are said to have a larger coverage. Thus, greater value-added-output ratios were used in the computations, with resultant higher GDP values. Accordingly, "policymakers were not provided with correct data reflecting the structure and dynamics of the economy." (ii) In a similar vein, higher value-added-output ratios were derived from the 2012 Use table for some sectors

since capital depreciation was not accounted for. (iii) In certain sectors, particularly in agriculture, Input-Output ratios are assumed to be the same for 2002 and 2012, based on the fact that surveys were not conducted in these sectors in the latter year. (iv) Although the Supply and Use tables represent the year 2012, the base year is adopted as 2009. However, the base year should have been 2012, like that of the Supply and Use tables.

The third paper is a collaborative work by six authors. In alphabetical order, they are: Korkut Boratav, Tuncer Bulutay, Yavuz Ege, Oktar Türel, Rahmi Aşkın Türeli, and Ercan Uygur. These authors claim that wide-ranging revisions in the new national income accounts put out by TurkStat have the potential of misdirecting Turkish economic analyses and policy decisions after their release. For instance, economic analyses that drew on earlier versions of these accounts came up with a Turkish economic growth path powered largely by a “consumption push,” itself fueled by large current-account deficits. This approach to growth, which was universally accepted, is not now supported with the new data.

Yet, the latest version of the national accounts indicates that the economy of Turkey rests on an “investment push” in general and the construction sector in particular. The source of this “new wave of investment” is identified as a strikingly higher level of domestic savings by households and firms. This statement, in turn, implies the absence of any problems with the level of Turkish domestic savings. These assumptions for growth, investment, and savings are indeed debatable. Another debatable point is that although the Supply, Use, and Input-Output tables are prepared for the year 2012, the assigned base year is 2009, hardly a normal year given that it was the immediate aftermath of the 2008 global crisis. This is a criticism made also in the second paper in this edition.

Ercan Uygur

Editor

Ekonomi-tek

Editörün Sunuşu

Ekonomi-tek'in bu sayısı ile üç makale sunmaktayız. Her üç makale de, Türkiye'nin 2016 sonunda açıklanan güncellenmiş ulusal gelir hesapları sistemini ve büyüme hesaplarını değişik yönleriyle ele almaktadır. Bu konuda üç yıldır süren tartışmalar vardır.

Birinci makalenin yazarı Bahçeşehir Üniversitesi'nden Ozan Bakış'tır. Yazarın işaret ettiği gibi, 2008'de devreye alınan bir önceki 1998 bazlı seride tüketim harcamaları ve hizmetler sektörü üretimi yukarılara çıkarken, 2009 bazlı seride yatırım harcamaları, özellikle inşaat yatırımları önemli artışlar göstermiştir. 2009 bazlı seride yöntem olarak önemli bir değişiklik yapılmış, reel GSYH, sabit bazlı fiyatlar yerine zincirlenmiş fiyatlarla hesaplanmaya başlanmıştır.

Zincirleme hacim endeksi yaklaşımının, sabit fiyat yaklaşımına göre, iki üstünlüğü vardır: hem baz yıl güncellemeleri otomatik hale gelmekte hem de baz yıl güncellemeleri geçmiş yılların büyüme oranlarını etkilememektedir. Buna karşılık, bu yöntemle elde edilen reel serilerde GSYH ile tüketim, yatırım gibi alt kalemler arasında toplamsallık (additivity) sorunu vardır. Yine de, bu sorunu bir matematik dönüştürme ile aşip büyümeye katkı hesaplarını yapmak mümkündür. Benzer kurumların yaptığı gibi, TÜİK'in büyük ve yaygın revizyonlarda sonuçları, sorunları ve çözümleri kamuoyu ile paylaşmasında sosyal fayda vardır.

Bu sayının ikinci makalesi TÜİK emekli uzmanı Mehmet Kula'nındır. Bu makalede yazar, TÜİK'in Arz ve Kullanım ile Girdi-Çıktı tablolarındaki ve Yıllık Sanayi ve Hizmet İstatistiklerindeki (YSHİ) ulusal gelir hesaplarında yanlışlara neden olduğunu açıklamaktadır. Makaledeki saptamalardan birkaçı aşağıdadır.

(i) Bazı sektörlerin 2012 girdi-çıktı oranları, YSHİ'de, Arz ve Kullanım tablolarına göre daha yüksektir ve sonuçta bu ikinci oranlar kullanılmıştır. Halbuki YSHİ, daha kapsamlı olduğu söylenen ve tercih edilen idari istatistiklerden derlenmiştir. Böylece, hesaplarda daha yüksek katma değer-çıktı oranları kullanılmış ve GSYH daha yüksek bulunmuştur. Bu durumda, "politika yapıcılarına doğru bir ekonomik yapı ve dinamiği bilgisi verilmemiştir." (ii) Benzer bir durum, 2012 Kullanım tablosunda bazı sektörlerde sabit sermaye tüketiminin dikkate alınmaması nedeniyle ortaya çıkmıştır ve bu sektörlerde de katma değer-çıktı oranları yüksektir. (iii) Özellikle tarım ile ilgili bazı alt-sektörlerde 2002 ve 2012 girdi-çıktı oranları aynıdır, çünkü 2012'de bu sektörler için anket çalışması yapılmamıştır. (iv) Arz ve Kullanım tabloları

hangi yıl için hazırlanmış ise, o yıl aynı zamanda GSYH serisi için de baz yılı olarak kabul edilmelidir. En son Arz ve Kullanım tabloları 2012 yılı için hazırlanmış, ama baz yılı 2009 alınmıştır.

Üçüncü makalenin altı yazarı vardır. Alfabetik sırayla; Korkut Boratav, Tuncer Bulutay, Yavuz Ege, Oktar Türel, Rahmi Aşkın Türel ve Ercan Uygur. Bu yazarlara göre, TÜİK'in yeni ulusal gelir hesaplarındaki bazı köklü değişiklikler, iktisat incelemelerini ve politika uygulamalarını oldukça farklı ve yanlış yönlendirmektedir. Örneğin, eski serilerle yapılan incelemelerde, Türkiye ekonomisi, yüksek cari açıkların dış finansmanı ile desteklenen "tüketim itişli" bir büyüme patikası vardır. Bu açıklamalar artık geçerli değildir.

Yeni serilerde ise, "yatırım itişli" ve inşaat ağırlıklı bir büyüme patikası yer almaktadır. Yatırımlardaki büyük artışla, tasarruf oranlarında da çarpıcı yükselişler olmuştur. Bunlar, Türkiye ekonomisinde önemli bir iç tasarruf sorununun olmadığı sonucuna götürmüştür. Yeni ulusal gelir serileriyle ifade edilen bu büyüme, yatırım ve tasarruf sonuçları çok tartışmalıdır. 2012 yılı için hazırlanan Arz, Kullanım ve Girdi-Çıktı tablolarına karşılık, 2008'de başlayan küresel bunalımın hemen ertesine gelen 2009'un baz yılı olarak seçilmesi, ikinci makalede olduğu gibi, burada da eleştiri konusudur.

Ercan Uygur

Editör

Ekonomi-tek